

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 723/2020
01.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милоша Стокића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 486/18 од 25.10.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 29/20 од 18.02.2020. године, у седници већа одржаној 01.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 486/18 од 25.10.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 29/20 од 18.02.2020. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона, поднети захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 486/18 од 25.10.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 31.07.2016. до 30.08.2016. године, те је обавезан да Основном јавном тужиоцу у Старој Пазови и Основном суду у Старој Пазови накнади трошкове кривичног поступка, док је оштећени ББ упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 29/20 од 18.02.2020. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и браниоца окривљеног АА и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Милош Стокић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, уз

предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, као и да одреди да се извршење казне затвора окривљеном одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се у радњама окривљеног АА не стичу битна обележја кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, јер у конкретном случају није било никаквог напада на оштећеног, нити је окривљени претио да ће га напасти, нити је на други начин ометао службено лице у вршењу службене дужности, при чему оштећени није предузео ни једну службену радњу према окривљеном, па самим тим до ометања није могло ни доћи.

Одбрана налази да радње окривљеног евентуално могу представљати прекршај из члана 22. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване из следећих разлога.

Наиме, кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру постоји, када се увреди, злостави, прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета овлашћено службено лице у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира.

Према чињеничном опису радње извршења предметног кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде, окривљени АА није поступао у складу са наредбама овлашћеног службеног лица ПС Сремска Митровица, који је обављао редовну патролну делатност контроле саобраћаја – вршио службену дужност, када је са места сувозача у путничком моторном возилу марке „...“ заустављеном због учињеног прекршаја у саобраћају, без дозволе овлашћеног службеног лица изашао из путничког возила и кренуо према оштећеном, а затим се оглушио о издато наређење да се врати у возило, при чему је имао нож заденут за појас, вређајући га речима „шта је, јеси ли ти шериф, имаш беле рукавице, ти си ништа“; „шта ти хоћеш дебела мајмунчино, види на шта личиш, види колики ти је стомак, ...“; „шта је ..., зашто си се ућутао“; „шта је, зовеш керове, сви сте ви исти“, из ког разлога је оштећени полицијски службеник ББ узмичући од контролисаног аутомобила и окривљеног АА позвао у помоћ полицијску патролу, тако да, по оцени овог суда, целокупно понашање окривљеног које се огледа у непоступању по наредбама овлашћеног службеног лица ББ, кретању према оштећеном противно упозорењу и упућивању претњи оштећеном са видно истакнутим ножем за појасем, има карактер ометања овлашћеног службеног лица у обављању послова

одржавања јавног реда и мира, што упућује на закључак да је наступила последица предметног кривичног дела.

Одредбом члана 30. Закона о полицији регулисана је „врста полицијских послова“ па је, између осталог, одредбом члана 30. став 3. тачка 6) као врста полицијских послова прописано „регулисање, контрола, пружање помоћи и надзор у саобраћају на путевима и други послови из прописа о безбедности саобраћаја“ и др.

Врховни касациони суд налази да је у изреци пресуде описана врста полицијских послова у којима је оштећени полицијски службеник ПС Сремска Митровица ББ ометан у смислу члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, те да су изреком описана сва битна обележја кривичног дела из члана 23. став 1. ЗЈРМ.

Самим тим, овај суд, налази да су неосновани наводи у поднетом захтеву да се у радњама окривљеног евентуално стичу битна обележја прекршаја из члана 22. став 1. ЗЈРМ, чиме се суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из наведених разлога супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, адвоката Милоша Стокића, да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да указивање браниоца да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао ваљане разлоге о одлучним чињеницама, да су дати разлози о одлучним чињеницама нејасни и у знатној мери противуречни и др, представља указивање на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, наводима браниоца да је током поступка било нужно испитати и полицијске службенике ВВ и ГГ, се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је поднети захтев у наведеном делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић